

Naujienu Antroji Dalis

NR. 865

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XXIII METAI

JURGIS JAŠINSKAS

SPAUDOS PABIROS

Keturi jubilatai

Tais stovyklinio gyvenimo Vokietijoje — kolega Kapačinskas pasakytų: "siaubingaisiais metais" (1945-50) — į kupetą buvo susimetę keturi šaunūs vyrai — jauni, tvirti, žvalūs rašytojai — poetai. Šis ketvertukas, tarytum vienos gimdytojos kūriniai, tuokart važinėdavo po įvairias "dipukiškas" stovyklas ir gyvu žodžiu mokydavo, graudendavo, pašaipa skalaudavo, juokindavo ir džiugindavo laisvalaikiu ir nuobodžiavimu pertekusius tų stovyklų gyventojus. Tai buvo tikri pokarinio meto lietuviški "trubadūrai", savo poetinių lyrių kūriniais užpildydavę jų pačių atliekamas žodines programas. Ir kiekvienos, kurioje tik pasirodydavo, stovyklos gyventojai juos džiaugsmingiausiai sutikdavo priimdavo ir gėrėdavosi jų menu ir jiems už tai plodavo, plodavo. Geri buvo laikai ir pavasariškai saulėtos, nors ir "siaubingos" dienos.

Ir atsitiko taip, jog tikrai šiemet paaiškėjo to ketvertuko bendras pažymynys — jų jubilantiškumas. Argi ne šaunu: keturi kūrėjai — rašytojai — poetai ir kartu keturi sukaktuvininkai? Tarytum anoje pasakoje apie tris brolius, viens kitą mylinčius ir iš nelaimių save ir kitus artimuosius vaduojančius.

Bet mes iš išmintingųjų galvočių pasisakymų žinome, jog šiame pasaulyje nieko nėra pastovaus, nieko nekintančio, nieko amžino. Šis nesugriaunamas dėsnis palietė ir tuos keturius "trubadūrus", kadaise lais-

vai skrajojusius po vargingas stovyklas ir apkerpėjusius barakėlius pokarinėje Vokietijoje ir ten linkminusius varguolių pabėgėlius iš raudonojo okupanto užgoštos mūsų gimtosios šalies — Lietuvėlės.

Ir keturi "trubadūrai", kaip ir visi kiti, kurie jų meno, išminties, juokų ir humoro klausydavosi, besikeičiančio gyvenimo bėgio buvo išblaškyti iš Vokietijos po kitus kraštus: vienas atsidadė kengūrų žemėje — Australijoje, kiti trys — Amerikoje arba U.S.A. Tikrai irgi ne vienoje vietoje: vieną vakarį vėjai nupūtė į tolimąją Kaliforniją, o kiti du nutūpė rytiniame, Atlanto skalaujajame, Naujosios Anglijos pakraštyje — Bostone. Ar susibėgs kada nors jų buvę bendri keliai į vieną bendrą vieškelį ir ar nors kartą tie keturi "trubadūrai" vėl vienoje vietoje prabilis lietuviškajai miniai, tik vienas amžinasis Praamžius galėtų pasakyti. Kasgi jie tokie buvo? Leiskite juos pristatyti:

1. **Bernardas Brazdžionis:** Pumpėnų valsčiaus biržietis, neveidmainingas krikščionis-katalikas ir nuoširdus tolerantas. Poetas. Dėl pranašingos savo poezijos, kurioje vyrauja religiniai ir patriotiniai motyvai, daugelio vadinamas "Pranašu". Jis to vardo vertas ir, berods, jis pats jo nesikrato. Čia tik vienas gabalėlis jo kūrybos, kuria jis vaišindavo klausytojus jų — ketvertuko "trubadūriškais" laikais:

"A ŽUOLAS

Prieš šimtmečius jaugo mano šaknys šiton žemėn,
Ir šimtmečių juoda audra jų neišraus, —
Ar išdidi viršūnė tėviškos padangės ramir remia,
Ar ūkanose prošvaisčių dairaus.

Esu pagairėję aš šiaurinio ašlto vėjo,
Esu aš kryžklėję rytų ir vakarų,
Daug Nemunu vandens, daug rytmečių šviesių tekėjo,
Ir daug užgėso nedabrėškusių žarų...

Ir sirpo vasaros, ir aukso saulė švietė,
Ir klydo gervių klyksmas rudens takuos,
Visų pavasarių padangėį mano rankos plėtės,
Ir paukštis svetimas žemyn nenulenkė šakos.

Girdėjau giriose aš Gedimino ragą,
Girdėjau aidą jo aukštajam panery,
Mačiau, kaip laužai, šaukdami kovon lietuvių dega,
Ir kaip krūtinėse negesta jų liepsna skaidri.

Mačiau, kaip griūvo akmenio statytos pilys,
Mačiau, kaip upės seko ir kalnai,
Mačiau, kaip piliakalnius milžinams supylė,
Kad jie gyventų, čia, kaip žemė, amžinai!

Po mano kojom Romuvos šventas ugnis ruseno,
Po mano kojom geso plėnys pelenų senų,
Aš prie širdies glaudžiau Smūtkelio koplytėlę seną —
Paguodą temstančių ir viltį švintančių dienų.

Mano šakų žaliame, gyvam pavėsy
Vaidilų kanklės nešė daina kloniams ir laukams,
Mano galvos vainikan naktį krito žvaigždės šviesios,
Ir tarė žemė: — Rimk, į jos rytą lemsi!

Į juoda žemę sunkės ašaros ir kraujas,
Ir aš, kaip deimantus, slėpiau jas tarp šaknų,
Ir aš, lapus iš skausmo plėšdamas, rinkau jas
Vergu, baudžiauninkų, tremtinių, kankinių...

Ir tarė dangūs: — Ažuole, stovėk, kai vėtros plėšys,
Ir nedrebėk, kai duobkasiai sueis iškast taves —
Manų skliautų Apvaizdoje tu amžiais čia stovėsi,
Kas neš manas Kalvarijas, tas mano šventę švęs.

MIK. IVANAUSKAS

(Pirografika)

"MUZA"

Ir brangų lobį ašaru, žvaigždžių, kančios ir kraujo
Glaudžiu ir saugau dienaį gyvą po žeme,
Kai po visų naktų užgims pasaulis naujas,
Iš jų kad gaustų Viešpačiui šviesi garbės giesmė!"

2. **Puigis Andriušis:** Gaidžių prabėgdavo kaimyno vaikas kaimo, Tauragnų valsčiaus pilietis. Juokdarybos kūrėjas, lyriinių apysakų, kelioninių meistriskų reportažų ir tipeliškų romanų rašytojas. Teatro kritikas ir visoks kitoks, neaiškios politinės ir ideologinės krypties, didelių rašytojo ir vertėjo gabumų, simpatiškas "gaivalas". Pasižiūrėkime, kaip jis iš nieko, senelio Mykolas lūpomis, sukuria žavinį tipą ir vaizdą:

"Dėdė Mykola jau buvo išėjęs į pensiją, jeigu taip galima būtų pasakyti apie nevedusį ūkininką, kuris po ilgų, sunkių triūso metų, įsigijęs dusulį ir sugadinęs skilvį, nieko daugiau nepajėgia, kaip tik perkelti arklius arba už kamaros kapoti kūlelius. Mykola sakydavo:

— taigi jau baigiu aštuonias, — kažin, ar įleis dar į devintą, ar jau ne?

Gražiais rudeniais tulinėdamas po sodą, ir pavaišinęs svečių pačiu gražiuoju keršiuuku, atsidadavo:

— Aš tai, matai, kaip tas persirpęs obuolys: dar vienas ramos lašas, ir jau žemėj.

Aišku, kapodamas kūlelius už kamaros skiedryne, kurį nuo pasaulio užstodavo tamsi dilgėlių ir kiečių siena, Mykola tepatirdavo maža naujienu. Kartkartėmis praedavo tik koks moteriškas daiktas su naščiais, tempdamas žlugtą į kūdrą, arba į Salaką varydamas gylių žabalį,

Už tai gi, suvaikščiojęs į Ožkašlaitę perkelt arklio, Mykolas pirkia būdavo pilna ligi aukštinio šviežios kalbos, taip, kad reikėdavo praverti duris, pro kurias atslaiman lėkdavo ramių žodžių skeveldros:

— Iš versmės gi, misliju sau vienas!
— Taigi, daboju, čiaukšt ir užsidarė!
— Pabaiginė, sakau, tu svieto viso!

Aiškus ženklas, kad Mykola jau bus grįžęs iš ilgosios kelionės ir dabar kaimynui, užėjusiam pasiskolint bezmėno, jau nuo ryto pasakoja naujienas:

— Taigi, sakau, už Erškėtyno, prie Moliabescio prisėsiu ant akmenio parūkyti, — an to gi, žinai, kur su duobele.

— Sukt galvą, daboju gi, ant Skriaudakalniio beržų užsisvėręs debesiokas. Mykol, Mykol, taigi tu, skaitos, išėjai arklio perkelt ir, nespėjęs nueiti už klojimo, jau lėndi po debesiu, misliju sau vienas.

— Debesiokas tik pasirąžė, viena rankove užsikorė ant Čėčergio pirtelės ties Velialiepiu, o kitą rankovę tiesiai man už kaklo kiša. Man tai man, ne toli paklojime, bet, sakau, padabosma, ar tu patsai pradėsi lyt, ar iš tavo viso darbo tikrai neišeis šnirpstukas?

(Nukelta i 2 psl.)

Lietuvių kalba Lietuvoje bolševikmečiu

(Atkelta iš 3-čio psl.)

kraštų komerciniai skelbimai, nori įteigti skaitytojui bei klausytojui tam tikras sąvokas, mintis, nuotaikas; jos, lyg ir sąlyginiai refleksai, turi tikslą sukelti norimą skaitytojo bei klausytojo reakciją. Prie anokių formų priklauso tokie nuolatiniai, ypač partinės kalbos bei publicistikos posakiai, kaip tėvas ir mokytojas drg. Stalinas, (tarybinėje santvarkoje liaudžiai) atsivėrė plačiausios galimybės. Tos rūšies yra ir tam tikri nuolatiniai epitetai — nuolat vartojami būdvardžiai su tam tikrais daiktavardžiais, kaip: didžioji rusų tauta, broliškosios respublikos, hitleriniai grobikai, kruvinasis imperializmas ir pan.

Kita sovietinės lietuvių kalbos ypatybė yra savavališkas — ne iš plačiųjų ta kalba kalbančių sluoksnių vartosenos — kai kurių lietuvių kalbos žodžių reikšmių apibrėžimas vienokiais ar kitokiais komunistiniais sumetimais.

Sovietinėje lietuvių kalboje netrūksta ir, taip sakant, revoliucinės komandinės kalbos apraiškų, posakių, tam neretai vartojant žodžius puolimas, frontas, apginkluoti ir pn. (pvz. ideologinis frontas, ūkinės statybos frontas; apginkluoti marksizmo-leninizmo mokslu.

Būdingos sovietiniam laikotarpiui ir tam tikros santrumpos, ypač iš atskirų žodžių skiemėnų ar jų dalių sudarytos (LTSR, komjaunimas, kolūkis, medsesuo, pramkombinas...).

Sovietiniu laikmečiu Lietuvoje ne tik atsirado lietuvių kalboje naujų lyčių, neretai su būdingomis sovietinėmis reikšmėmis, bet ir tam tikri nekomunistinio bei priešsovietinio laikotarpio žodžiai bei lytys, bent oficialiai, "perėjo į pasyviąją žodžių atsargą"; jie viešai Lietuvoje bevartojami nebent kalbant apie vad. buržuazinius kraštus ar laikus. Tokie žodžiai yra pvz. nepriklausomos Lietuvos valstybinės santvarkos terminai (seimas, taikos teisėjas, valdymas...), įvairūs nesovietinio Lietuvos visuomeninio bei kultūrinio, religinio gyvenimo žodžiai (ūkininkas, samdymas, pirklys, krautuvininkas, gimnazija, kapelionas...) ir kt.

Siuo laikotarpiu lietuvių kalbą Lietuvoje veikia ne tik apskritai sovietinė įtaka, bet ir specialiai rusiškoji — rusų kalbos įtaka. Tai paremia ne tik anksčiau mūsų iškelta bendroji S. S-gos kalbinė komunistų partijos politika, bet ir ypač gausus partinių bei sovietinių valdžios raštų vertimas iš rusų kalbos, reikalaujant artimai laikytis rusiškojo originalo. Iš to, ką esame pastebėję anksčiau, bus suprantama, o ir dabartinės Lietuvos politinio pobūdžio kalbinuose raštuose pažymima, jog "Visų Tarybų šalies kalbų bendradarbiavimo, jų turtėjimo ir tobulėjimo srityje ypatingas, vadovaujamas vaidmuo tenka rusų kalbai"; "Progresyvi rusų

literatūrinės kalbos įtaka lietuvių literatūrinei kalbai išskyla ne vien tik kuriant marksizmo-leninizmo mokslo terminologiją bei tvarkant šios srities kalbą, bet ir ugdant visų kitų mokslo sričių (žemės ūkio, medicinos, technikos, ekonomijos, teisės, geologijos, geografijos ir t. t.) terminologiją ir norminant tų sričių veikalų kalbą" (Literatūra ir kalba III, 1958, 41). Kalbininkai bent svarbesnių veikalų lietuvių kalbą prižiūri, tačiau jie negali taisyti pagal lietuvių kalbos dėsnius lyčių, kurios komunistinių sluoksnių laikomos turinčiomis sovietinį, ypač politinį uždavinį, arba bent kalbininkų laisvė čia yra labai suvaržyta.

Ypač pažodiškai ką verčiant iš rusų kalbos, atsiranda sovietinėje lietuvių kalboje ir rusiškų samplaikų, nors rusiškos sandaros sakinių ir žymiai rečiau lepašitaiko. Plg. kultūrinė statyba (rus. kul'turnoje stroitel'stvo), plėšinių įsisavinimas (usvojenije celinnych zemel'), priešakinis mokslas (peredovaja nauka), įvykdyti užduotis pagal kokybinius rodiklius (vypolnit' zadanija po kačestvennym pokazateliam).

Daugiau rusiškos įtakos yra žodyne. Kai kurie žodžiai paimti tiesiai iš rusų kalbos, tik pridėjus lietuviškas galūnes ar rusiškas priesagas pakeitus lietuviškoms, pvz. jarovizuoti (rus. jarovizirovat') "parengti sėklas prieš sėjimą, kad pagreintų javų augimą ir brendimą", jarovizacija, leninietis (leninec) "leninizmo principų vykdytojas". Ir tarptautinių žodžių vartosenoje, pagal sovietinės kalbinės politikos reikalavimus, sekama rusų kalba. Kur rusai vartoja tarptautinį žodį, ten neretai ir lietuvių kalboje, vietoj savo, vartojamas tarptautinis, plg. išrinktas deputatas (rus. deputat) "atstovas", Suvienytų Nacijų Organizacija "Jungtinių Tautų Organizacija" (Organizacija Objedinionnych Nacij). Paprastai ir patys tarptautiniai žodžiai perimami iš rusų kalbos su specifine toje kalboje įsigyta žodžio reikšme. Tuo būdu Lietuvoje dabar vartojama literatūrinė kalba (vietoj bendrinė kalba) pagal rusų literaturny jazyk, nors literatūrinė kalba mūsų buvo skiriama ir yra skirtina nuo bendrinės kalbos.

Kaip iš duotosios apžvalgos matyti, bolševikų tikslas ne tik numarinti lietuvių tautinę sąmonę, bet ir išgąsinti lietuvių kalbą.

Tad Rusijos caro buvo, o rusinio bolševiko yra numatytas lietuvių tautai faktiškai tas pats likimas (nors vieno ir antro ir kitaip aiškinamas): lietuvių tautos bei kalbos sumaiškinimas. Tik bolševikai ryžtasi tai rafinučiau ir greičiau pasiekti.

Kai kas iš literatūros: G. F. Blagova, Koordinacionnaja konferencija, posviaščennaja zakonomernostiam razvitiija literaturnych jazykov narodov SSSR v sovetskojju epochu — Voprosy jazykoznanija XII, 1963; K. Ch. Chanzarov, Sbliženije nacij i nacional'nyje jazyki v SSSR. Taškent, 1963; L. Dambriūnas, Lietuvių kalbos sovietinimas — Lietuva (Niujorkas), 1958, Nr. 8;

Lee Bouvier Radvilienė, jaunesnioji ponios Jacqueline Kennedy sesuo, vaidina svarbų vaidmenį "The Philadelphia Story" filme. Savo laiku tą rolę vaidino garsioji artistė Katherine Hepburn.

BRONĖ VARIAKOJENĖ

MARQUETTE - PARKIETIS

Šiame rašinyje noriu Marquette Parką pavaizduoti ir jo tikrą vaizdą duoti: kas vasaros metu jame vyksta, kaip jis atrodo ir kokius gyvybės ženklus rodo... Kas Marquette Parką pažįsta, tas žino, kad veikia "Alvudo" vakarojimai, vaikų žaidynės, futbolo, krepšinio ir teniso rungtynės. Parkas labai gražus, tad ir vilioja visus ateit pailsėt, grynu oru pakvėpuot, ramiai prie upelio pasėdėt ir į plaukiančias anteles pažiūrėt.

Į šį kraštą kai atėjom — nieko savo neturėjom, bet po kiek laiko jau mes praturtėjom ir viską pirtk pradėjom... Ir taip, pirkom mes namus, baldus, rūbus ir sklypus... O kai dar daugiau pradėjom kilt, tuomet jau viską mes norėjome nupirtk ir, jei nebūtų mums per brangu, mes nupirtumėm ir

V. Dovydenko, New Course of Soviet Nationality Policy in USSR — Ukrainian Quarterly XII, 1964; E. R. Goodman, The Soviet Design for a World Language — The Russian Review XV, 1956; B. J. Kaslas, Sovietinė tautybių politika — Aidai, 1964, Nr. 2; A. Lyberis ir K. Ulvydas, Lietuvių literatūrinės kalbos leksikos praturtėjimas tarybinės santvarkos metais — Literatūra ir kalba III, 1958; A. D. Low, Lenin on the Question of Nationality. New York, 1958; Osnovnyje itogi i zadaci razrabotki voprosov pis'mennosti i razvitiija literaturnych jazykov narodov SSSR — Voprosy jazykoznanija, no. 3, 1963; K. Ostrauskas, Sovietų 1950 metų kalbos mokslo perversmas ir jo pasėkos — Aidai, 1954, Nr. 2; J. Sangaila, Nuo raidžių draudimo iki kalbos naikinimo — Kovos metai dėl savosios spaudos. Čikaga, 1957; R. Smal-Stocki, The Nationality Problem of the Soviet Union and Russian Communist Imperialism. Milwaukee, 1952; V. Sruogienė, Rusinimo taktika ir priemonės — Varpas (Čikaga), 1965, Nr. 6; K. Stegmann v. Brizwald, Die Bedeutung der Sprache fuer die sowjetische Meinungssteuerung — Osteuropa XI (Febr.), 1961; V. Š. Vardys (red.), Lithuania under the Soviets, Portrait of a Nation, 1940-65. New York, 1965; A. Salys, Lietuvių Enciklopedija XXXV, 394 p.

K. GRINDA

(Nukelta į 5 psl.)

KODĖL KUMSKIS PRALAIMĖJO?

Šis klausimas rūpi kiekvienam lietuviui. Giliąsias pralaimėjimo priežastis rasite aprašytas Dr. K. SIDLAUSKO knygoje AMERIKOS LIETUVIŲ POLITIKA. 102 psl. Kaina \$1.50. Dr. Sidlauskos knygą galima gauti NAUJIENOSE. Knyga bus išsiųsta, jei atsiųsite čekį arba Money Orderį tokiu adresu:

NAUJIENOS,

1739 So. Halsted Street, Chicago, Illinois 60608

Dešimts ar daugiau egzempliorių užsisakiusiems platintojams duodama nuolaida.

Kartais ir karas atneša kai kam laimę

Šiais laikais dažnai kai kurie žmonės viešai iškelia klausimą, kad visokie atominiai ginklai būtų panaikinti visame pasaulyje, nes, girdi, tik tokiu būdu galėtų būti visur išlaikyta taika ir nebūtų išnaikinama daugybė nekaltų žmonių. Žinoma, tie atominiai ginklai yra gana baisūs, nes jais iškart galima sunaikinti labai daug žmonių ir taip pat sunaikinti visokių pastatų. Kalbant apie tokius dalykus prisimenama senoviniai laikai, kada buvo atrastas vadinamasai parakas ir sudaryti paraku šaudomieji ginklai. Ir tais senovės laikais iškilavo panašūs klausimai, kad tie parakiniai ginklai būtų visur uždrausti vartoti, nes nuo jų naudojimo gali žūti daugybė nekaltų žmonių. Dar giliau pažvelgus į žiląją senovę galima pastebėti, kad ir tada, kada nebuvo jokių parakinių šaudomųjų ginklų, iškilavo žmonėse panašūs klausimai, kaip kad dabar, taigi ir tada kai kas manydavo, kad esą geriau viskas visur klestėtų, jei būtų panaikintas vartojimas visokių durklių, iečių, kardų, mėtomųjų akmenų.

Nors tie visi karai daug žmonių išnaikina, daug namų sugriaua, bet kartais atneša kai kam šokią tokią laimę. Šitąja tema trumpai pagvildensiu tik tuos karus, kurie buvo palietę pačius lietuvius ir sudarę jiems šokių tikių atmainų jų gyvenimė. Pirmiausia papasakosiu apie Japonijos karą su Rusija. Tai įvyko 1904 metais. Tada tam karui prasidėjus dar tebebuvo Lietuvoje draudžiama lietuvių spauda, kurios draudimas tęsėsi nuo 1864 metų. Tada vadinamoji slaptoji lietuvių spauda daugiausia buvo spausdinama Vokietijoje ir slaptu būdu buvo gabenama į Lietuvą. Gautieji tokiu būdu lietuviški spausdiniai buvo laikomi slėptuvėse. Kai tų 1904 metų vasario mėnesio pradžioje prasidėjo tas karas, tai pirmomis dienomis rusų laikraščiuose pasirodė straipsniukas su antrašte "My šapkami ich zakidajem" (Mes kepurėmis juos apmesime), nes visi rusai tada manė, kad ta maža Azijos valstybėlė, kurioje gyvena "puslėkiniai žmonės", pati save tokiu būdu sunaikinsianti. Mat, tais laikais niekas nežinojo, kad Japonija savo visokiais ginklais yra pralenkusi kitas valstybes. 1904 m. vasario 9 d. japonų motorinis laivėlis atplaukė į rusų valdomą Port-Arturo uostą, kuriame rusai turėjo karinių laivų, ir tas motorinis japonų laivėlis paleido į rusų laivus plaukiančias bombas, kurios sprogdamos iškart sunaikino du didelius rusų karų laivus, o pats tas laivėlis greitai praspuko atgal. Toks įvykis greitai pagarsėjo visoje Rusijos imperijoje, ir žmonės įsitikino, kad japonai yra pralenkę visas kitas valstybes savo ginklų gamyba. Netrukus japonai ėmė sėkmingai naikinti dar kitus rusų karų laivus, ir sėk-

mingai sausumoje, Mandžiūrijoj, pradėjo savo karą žygius. Tokie rusų pralaimėjimai visoje Rusijos imperijos vietose sukėlė žmonėse didelį nepasitikėjimą Rusijos caro valdžia. Ir buvo galima tada pastebėti, kad visur ėmė plisti revoliucinės nuotaikos. Pačioje Lietuvoje tada tekdavo man pačiam girdėti, kad jei būtų turima laisva lietuviška spauda, tad apie visus tuos japonų karų veiksmus galima būtų sužinoti lietuviškoj spaudoj ir nereikėtų graibstyti rusiškų ar lenkiškų laikraščių, kuriuose buvo aprašomi tie karų įvykiai.

Kadangi tie karų pralaimėjimai vis didino žmonėse nepasitenkinimą caro valdžia, tai caro valdžios didieji pareigūnai ėmė galvoti, kad reikia ką nors daryti, norint visuose žmonėse sudaryti kokį nors pasitenkinimą ar susiraminimą. Ir tie artimesnieji caro valdžios pareigūnai ėmė galvoti, kad reikia Rusijos imperijai sudaryti kokį nors parlamentą ir pagaliau sugalvojo paruošti vadinamąją valstybės dūmą (gosudarstvennaja dūma). O lietuviams nuraminti 1904 m. gegužės 7 dieną panaikino lietuviškos spaudos draudimą. To draudimo panaikinimą teko man pirmą kartą sužinoti iš rusiško laikraščio "Dusskije Vedomosti" gegužės 9 dieną. Ir tada visi buvome labai nudžiugę ir sakydavome, kad jei ne tas karas su Japonija, tai nebūtų buvęs tas spaudos draudimas panaikintas, ir nežinia, kiek dar metų būtų laukiama ligi to panaikinimo.

Sužinojus to draudimo panaikinimą teko man tą pačią dieną vakare panaikinti savo lietuviškų knygų slėptuves ir sudėti visas lietuviškas knygas į lentynas, kur prieš tai buvo išdėliotos nelietuviškos knygos. O tos slėptuvės buvo įtaisytos mano tėviškės sode bičių aviluose, o kitos dar namo sienoje. Tas lietuviškų knygų pernešimas iš slėptuvių buvo nuoširdžiai padedamas mano tėviškėje samdomo darbininko Juozo Sušinsko, kuris ir anksčiau padėdavo slaptiesiems knygnešiams jas atgabenti ir sudėti į tas slėptuves.

Prisimindamas tą darbišką J. Sušinską, turiu pasakyti, kad netrukus jis buvo pašauktas arba mobilizuotas į rusų kariuomenę.

O kai teko išleisti jį iš namų, tai aš jam suteikiau savo vaikiškus, taip sakant, patarimus — kokių būdu kariuomenės fronte išlaikyti savo gyvybę. Mat, aš tais laikais buvau prisiskaitęs visokių romanų bei romanėlių, kurių viename buvo aprašytas tokis nuotykis: vienas kareivis gulėdamas fronte apkasuose stengėsi nekelti į viršų per daug savo galvos, kad praeinanti kulka nepataikytų į ją, o kai vado buvo sukomanduota atsistoti ir bėgti atgal, tai jis pasiliko gulėti, apsimesdamas esąs nušautas, o priešininkams prisiartinus jis truputį pajudėjo ir greitai jų buvo paimtas į nelaisvę, ir tokiu būdu

išliko gyvas ir sveikas. Pasirodė, kad tokių mano vaikiškų patarimų J. Sušinskas paklausė. Kai jis pateko į Mandžiūriją, kur teko su japonais grumtis, tai vienu tarpu rusų karininko buvo įsakyla visiems kareiviams pasikelti iš apkasų ir trauktis atgal, o jis pasiliko gulėti, ir kitiems atrodė, kad esąs nušautas, bet kai prisiartinę japonai, tai jis tuojau pakrutėjo, o japonai jį pakėlė ir, tur būt, manė, kad jis tik nusilpo; ir paėmė jį nelaisvėn. Nelaisvėje jam teko išbūti ligi karo pabaigos kažkokioj Japonijos nedidelėj saloj; ir toje bėlavusių grupėje nė vieno ruso nebuvo, o tik keletas latvių, estų, lenkų ir jis vienas lietuvis. Mat, pasirodė, kad japonai jau tais laikais žinojo, jog tie ne rusai nėra patenkinti rusų tvarka ir todėl jie gaudavo pakankamai gerą maistą. Ir tų bėlavusių prižiūrėtojas japonas, kuris mokėjo rusiškai kalbėti, vienu tarpu J. Sušinskui pasakė, jog jis žinąs, kad seniau yra buvusi Lietuvos kunigaikštija, kuri dabar esanti rusų okupuota.

Kai pasibaigus karui J. Sušinskas atgal atvyko į mano tėviškę, tai pirmoj eilėj pamatęs mane maloniai apkabino ir ištarė žodžius, kad tik mano dėka jis išliko gyvas ir sveikas. Kiti iš pradžių nesuprato, ką tas viskas reiškia, bet kai jis tuojau papasakojo tuos mano vaikiškus patarimus jam einant į kariuomenę, tai visiems atsilankiusiems buvo viskas aišku.

Taigi lietuviškos spaudos draudimo panaikinimas vis dėlto yra susijęs su rusų pralaimėjimais tamė kare. Jei to karo nebūtų buvęs, tai kada pagaliau

2,000 metų (p. m. e.) senumo marmurinė figūra

tas spaudos draudimas būtų buvęs panaikintas? Dabar taip pat prisimenamas vadinamasai pirmasis pasaulinis karas, prasidėjęs 1914 metais. Rusai šį karą pralaimėjo. O lietuvių tarpe iškilavo klausimas dėl Lietuvos nepriklausomybės atstatymo. Šiandien mūsų visų yra gerai žinomas 1918 m. Vasario 16 d. Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktas. Apie visokių karų išdavas galima būtų dar pakalbėti ir apie kitas tautas.

A. Kelmūtis

Marquette-Parkietis

(Atkelta iš 5-to psl.)

kos namą lengva rast, reikia tik gerai suprast, kad iš parko reik judėti ir prie namo vis artėti... Kai išeisite iš parko ir gerai apsidairysit, prieš save jo namą pamatysit... Taigi, prašom šarką aplankyti, pabendrauti ir midučio paragauti...

Jau išėjo iš spaudos ir galima gauti knygų rinkoje

AMERIKOS LIETUVIŲ POLITIKA

Dr. Kazio Šidlausko knyga apie Amerikos lietuvių pastangas daryti įtakos į krašto politiką. 102 psl. Kaina \$1.50.

Knygos bus išsiųstos, jei \$1.50 čekis arba Money Orderis bus pasiųstas tokiu adresu:

NAUJIENOS,
1739 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608

Cosmos Parcels Express Corporation

PRISIJUNGUSI PRIE PODAROGIFTS, INC.

★

PRIMA LIETUVOJE GYVENANTIEMS GIMINĖMS UŽSAKYMUS BUTŲ, O TAIP PAT, SOVIETŲ GAMYBOS PREKIŲ: — AUTOMOBILIŲ, ŠALDYTUVŲ, TELEVIZIJOS APARATŲ, SKALBIAMŲ MAŠINŲ, PRODUKTŲ IR T. T.

★

INFORMACIJŲ IR NEMOKAMŲ KATALOGŲ GALITE GAUTI VYRIAUSIOJE ĮSTAIGOJE ARBA VISUOSE MŪSŲ SKYRIUOSE.

Cosmos Parcels Express Corporation

45 West 45th Street, New York, N. Y. 10036

Tel. CI 5-7905

GINTARAS

Baltijos jūros pakrantės nuo Karaliaučiaus ligi Rygos, garsios ne tik savo puikiom vasarvietėm, bet ir gintaru. Jį jau senai poetai pavadino Baltijos auksu. Vasarotojų ir iš svetimų kraštų atvykdavo puikiose Baltijos vasarvietėse atsigaivinti ir pasirinkti jūros vandens išskalautų gintaro gabalėlių. Bet jūra buvo šykšti. Nedaug gintaro išmesdavo jo ieškotojams.

19 šimtmeityje įsisteigė gintaro kasyklos. Jos gintarą kasa visokiais gražtais, žemsemėmis ir vandens skalautojais. Jos Baltijos auksą — gintarą iškasa dideliais kiekiais. Ir dabar ten vyksta dideli darbai — gintaro eksploatacija. Ją vykdo Sovietų Rusijos federalinė valdžia. Gintaro iškasimo darbas ten virste užvirė. 1964 m. ten buvo iškasta apie 275 tonos neapdirbtos gintaro. Galutinis gintaro apdirbimas ir juo prekyba daugumoje vyksta Maskvoje.

Patikimi gintaro klodų žinovų šaltiniai skelbia, kad tokiu tempu dirbant, tie klodai jau pradeda išsiseimti. Bet gintaro kombinato teigimu, tose vietose surasti nauji gintaro klodai. Su naujais įrengimais, apie 1974 metus manoma iškasti nuo 400 iki 500 tonų natūralaus, neapdirbtos gintaro.

Gintaro prekyba, kaip ir senovėje, pakrypo link rytų. Čia mus Amerikoje pasiekia vienas kitas gintaro išdirbinėlis — kaip dovanėlė. Senovėje, kada nebuvo plastikinių gaminių, gintaras buvo labiau vertinamas. Tada perlų papuošalais nedaug kas domėjosi. Apie Baltijos jūros auksą palankiai atsiliepią net šventraščio pranašai ir asirėčiai. Graikai ir romėnai į tą tolimą gintaro kraštą siuntė savo pirklių ekspedicijas. Juos viliojo tada buvęs gintaro garsas. Juos viliojo gintaro skaisumas ir magiškoji galia, kurią jie praminė — Elektron. Iš to atsirado ir moderniškiosios elektros pavadinimas.

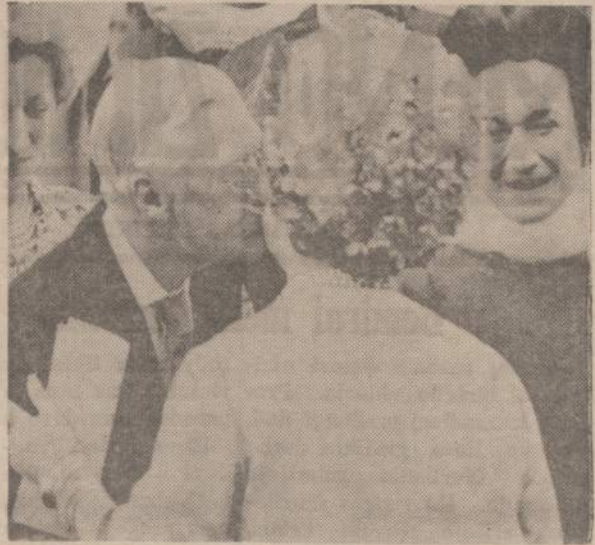
Aristotelis, Plinius, vėliau Kornelijus, Tacitus gintaru ne tik domėjosi, bet jį tyrė ir aprašinėjo. Homeras savo poemoje Odisėja apie gintarą taip dainavo: "Aukšinių žemčiūgų, padabintų gintaro karoliais, tėvo namuos pirkti siūlė šelmis pirklys". Romėnų karalius Neronas galvojęs užmegsti prekybos ryšius su Sambijos pajūričiais ir senaisiais prūsais. Plinius pranešė, kad už gintaro figūrėlę galima gauti vergą. Tacitus savo garsiajame veikalė "Germania", prisiminęs "Aestorum gentes" — aiscius, prisimena ir gintarą.

Senovėje ir dabar gintarą daugiausia naudoja įvairiems papuošalams. Senovėje gintaru dar pasipuošdavę kaip talismanais; ypač kaip jodavę tolimon kelionėn ar karan. Jie tikėję laiminančia galia, kuri slypinti gintare. Apie paslaptinę gintaro šalį turėję ir daug padavimų. Ten žydėję tropiniai augalai ir augę gintaro medžiai, ku-

riuos vėliau nusiaubė užėjęs ledų laikotarpis. Dar ir dabar yra padavimas, kad menamai Karaliaučiuje buvusi užburta gintaro piliis. Ji buvusi nepaprastai puošni. Gintaro sienos, mozaikinės gintaro lubos. Esą, Fridrikas didysis ją padovanojęs Rusijos carui papuošti "Carskoje Selo". Esą, Antrojo Pasaulinio karo metu ta piliis kažkaip išryškėjusi ir dingusi...

Enciklopedijos sako, kad gintaro aptinkama ir kitur. Jo randama Azijoje ir net Amerikoje. Kokia yra tarp įvairiose vietose randamo gintaro giminystė, kol kas lieka paslaptis. Gal ji slepiasi Atlantidos katastrofos paslaptimi? Mokslininkai mėgina tas paslaptis išaiškinti pagal įvairiose vietose randamo gintaro sudėtį. Gintarinių sakų (medžių smalos) yra net apie 20 rūšių. Gintaras esą panašiai susidaręs kaip ir deimantas, tik nesuanglejęs. Jis laikomas organinės kilmės mineralu. Gintaro medžiai su visa to laiko augmenija išnykę prieš 60 milijonų metų.

Pirmieji gintarą pradėjo eksploatuoti kryžiuočiai. Jie gintarą ir plačiau išgarsino. Vėliau gintaro naudojimas ėjo per įvairias, daugumoje vokiečių rankas. 1914 m. gintaro produkcija siekusi 400 tonų, o 1925 m. jau net 500 tonų. Karo metu gintaro kasyklas rusai subombardavo ir užliejo vandeniu.

Princas Windsor, 1936 metais atsisakęs sosto dėl mylimos moters, bučiuoja savo svainę, Anglijos karalienės Elzbiotos motiną. Jis su žmona, matoma paveikslo kairėje, buvo pakviesti į princo motinos paveikslo atidengimo iškilmes.

Perėmusi gintaro eksploataciją valdžia, gintarą pripažino ypatingu gamtos turtu. Nuo 1642 metų valdžia šį monopolį gynė labai drastiškais priemonėmis. Žmonės rastą gintarą turėdavę atiduoti valdžiai. Nusizengusiems taikydavo net mirties bausmes. Tarp Melnragės ir Girulių dar ir mūsų laikais miške stovėjo bokštai, kuriuose kardavo nusikaltusius gintaro įstatymams.

Pabaltyje iškasama 99,5 viso pasaulyje gintaro. Senovėje gintaras buvo naudojamas ir dievams smilkyti. Jis buvo labai gerbiamas vaidių ir vaidių. Poetai apie gintarą kūrė

dainas. Jų užsiliko ir ligi šių laikų. Gintaras ir dabar dainose prisimenamas:

"Prie gintaro jūros,
prie gintaro marių"...

M. Nagys

give...
so more will live

HEART
FUND

JEI JŪS NORITE SIŪSTI
SIUNTINIŲ — DOVANAS Į USSR
NAUDOKITES PATARNAVIMU PLAČIAI
ŽINOMOS FIRMOS

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(LICENSED BY VNESPOSYLTORG)

VYRIAUSIA ĮSTAIGA

1530 Bedford Avenue, Brooklyn 16, N. Y.

Tel. IN 7-5522

Siuntiniai siunčiami per mūsų firmą paskyrimo vietą pasiekia trumpiausiu laiku. Siuntinių pristatymas garantuotas. Visi muitai apmokami mūsų įstaigose, gavėjas NIEKO NEMOKA.

Prie firmos skyrių yra krautuvės, jose rasite žemiausiomis kainomis pasirinkimus įvairiausių audinių, taip pat maisto produktų, odos avalynei ir kitų daiktų.

Firma — skyriai atidaryti kasdien nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro.

Šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 9 val. ryto iki 4 val. popiet.

MŪSŲ SKYRIAI:

BROOKLYN, N. Y.	1530 BEDFORD AVE.	—	IN 7-6465
NEW YORK 3, N. Y.	73 SECOND AVENUE	—	OR 4-1540
NEWARK, N. J.	250 MARKET STREET	—	MI 2-2452
SOUTH RIVER, N. J.	46 WHITEHEAD AVENUE	—	CL 7-6320
UTICA, N. Y.	963 BLEECKER STREET	—	RE 2-7476
FARMINGDALE, N. J.	FREEMOOD ACRES	—	363-0494
PHILADELPHIA 23, PA.	631 W. GIRARD AVENUE	—	PO 9-4507
ALLENTOWN, PA.	126 TILGHMAN STREET	—	HE 5-1654
ROCHESTER 5, N. Y.	558 HUDSON AVENUE	—	232-2942
LOS ANGELES 4, CAL.	107 SO. VERMONT AVENUE	—	DU 5-6550
CHICAGO 22, ILL.	1241 NO. ASHLAND AVENUE	—	HU 6-2818
BALTIMORE 31, MD.	1900 FLEET STREET	—	DI 2-4240
BUFFALO 12, N. Y.	701 FILLMORE AVE.	—	TX 5-0700
DETROIT 12, MICH.	1601 JOS CAMPAU AVENUE	—	TO 8-0298
HARTFORD 6, CONN.	643-47 ALBANY AVENUE	—	CH 7-5164
JERSEY CITY, N. J.	303 GROVE STREET	—	HE 5-6368
SYRACUSE, N. Y. 13204	515 MARCELLUS ST.	—	475-9746
CLEVELAND 13, OHIO	1028 KENILWORTH AVENUE	—	PR 1-0696
HAMTRAMCK, MICH.	11339 JOS CAMPAU AVENUE	—	TO 9-3980
SO. BOSTON, MASS.	396 WEST BROADWAY	—	AN 8-1120
TRENTON 10, N. J.	1152 DEUTZ AVENUE	—	EX 2-0306
RAHWAY, N. J.	717 W. GRAND AVENUE	—	381-8997

MENO ŽINIOS

Redaguoja MIKAS ŠILEIKIS

Bendrai meno temomis

Parodų sezonas šiemet užsi-
tesė iki birželio vidurio. Pra-
ėjusį sekmadienį pasibaigė dail.
Vaclavo Rato grafikos darbų
paroda Čiurlionio galerijoje
Chicagoje. Iki rudens Čiurlio-
nio galerijoje parodų nebus,
nebent kas nors netikėto įvyktų.

Čiurlionio galerija ateinančią
spalio mėnesį susilauks lygiai
10 metų nuo jos įsikūrimo 1957
m. spalio 20 d. Per tą laiką
Čiurlionio galerijoje vyko lie-
tuvų ir kelios kitataučių pa-
rodos beveik reguliariai, nežiū-
rint to, kad galerijos vadovybė
keitėsi. Buvo nesklaidumų, net
bylų teisme, tačiau Čiurlionio
galerija nepaliovė veikusi. Per
10 metų buvo sutelkta daug ver-
tingos kūrybos galerijoje. Tai
didžiausia lietuvių meno — ta-
pybos, grafikos, skulptūros,
keramikos ir kt. meno kolekci-
ja, skirta nepriklausomai Lie-
tuvai. Ši kolekcija reprezentuo-
ja beveik visus mūsų pajėges-
nius menininkus. Čiurlionio ga-
lerija yra tėvų jėzuitų rūmuose
— Jaunimo Centru vadinamuose,
5620 So. Claremont Ave.,
Chicagoje.

Čiurlionio galerija ligi šiol
buvo vienintelė vaizdinio meno
įstaiga, ne pelnui, bet švietimui
įkurta. Dėl jos buvo kovota ir
sielotasi, kad ji savo kilnų dar-
bų testų toliau.

Čiurlionio galerijos admini-
stracija dabar yra naujose ran-
kose. Ją valdo Globėjų komite-
tas ir Lietuvos Generalinis konsu-
las Chicagoje.

Užsitęsęs kivirčams, galerijos
vadovybėje, kai kas manė, kad
"iš to nieko gero nebus", pradė-
jo parodas rengti privačiose įs-
taigose. Pirmiausia Chicago
Savings and Loan finansinėje
bendrovėje. Korp! Gintaras su-
rėngė kelias parodas. Vėliau
Standard Federal finansinėje
bendrovėje pradėta rengti pa-
rodos. Atsidarė p. p. Orentų
"69" Meno galerija ir Meno stu-
dija. Dabar St. Balzekas, Jr. —
Chrysler Motor Sales — turi
Lietuvių kultūros muziejų 4012
Archer Ave., kur jau pastoviai
rengiamos parodos. Kiek dabar
turime dailininkų, tai Čiurlio-
nio galerija negalėtų visų paten-
kinti, parodas tektų ruošti per-
dažnai. Be to, Čiurlionio ga-
lerija bazuojasi aukštesnio meno
lygio parodomis. Čiurlionio ga-
lerijai iš parodų kūrinius atren-
ka vadovybė patvirtinta jūry
komisija. Yra nuomonių, kad
neblogai turėti penkias galeri-
jas Chicagoje, nes meninė ve-
kla čiarosi aktualesnė.

Vis dėlto reikėtų daugiau dė-
mesio kreipti ir į meno estefinę
pusę, kad nebūtų parodos ren-
giamos atkištinai — dėl pasi-

rodymo ar tikrai darbų parda-
vimui. Pas mus kolektyvinės
parodos praeidavo be jūry ko-
misijos priežiūros, — kas ką
davė — ir gerai. Kai rengiama
individuali paroda, žinoma,
pats rengėjas atsako.

Jūry komisija pas mus yra
neįprastas dalykas. O Čiurlio-
nio galerijos direktorius savo
ranka negali darbų atsirinkti,
kaip praktikuoja kiti muziejai.

Gal nebūtų pro šalį pastabos
(kad ir Čiurlionio galerijai), jog
paskutiniaisiais keliais metais, kai
buvo rengiamos (net žymių dai-
lininkų, svečių) parodos, ligi
paskutinės prieš parodos atida-
rymą dienos nieko spaudoje ne-
buvo paminėta. Buvo pasiten-
kinta išsiuntinėtais kvietimais.
Tik retkarčiais tilpdavo su dai-
lininku pasikalbėjimas apie jo
kūrybą. Mūsų nešykščios spau-
dos visuomeniniams bei kultū-
riniais darbams dėka, telpa
parodų aptarimai. Bet ne vi-
suomet ir spauda gali padėti,
kai patys parodų rengėjai ne-
pasirūpina su spauda bendra-
darbiauti.

Gali ateiti toks laikas, kad rei-
kės pinigą mokėti už skelbi-
mus.

Buvo tokių atsitikimų, kad
spaudos atstovas jausdavosi
lyg nepageidaujamas, nes atėjęs
į parodą turėdavo dolerį sumo-
kėti už įėjimą į parodą ir 25 c.
ar 50 c. už katalogą! Na, su-
prantama, meno kritikas yra
pavojingas "parazitas". Ko ge-
ro, gali imti ir iškritikuoti pa-
rodą, kaip reikia. O tokių ra-
šeivų, kurie parodas tik išgi-
ria, turime perdaug.

Jono Dovydėno foto paroda Art Institute

Meniškos nuotraukos

Nuo gegužės 27 iki liepos 23
dienos Chicago Meno institute,
fotografijos skyriuje, pirmame
aukšte, į šiaurės pusę nuo Gun-
sauius Hall, galerijoje 106,
vyksta jauno lietuvių Jono Do-
vydėno meniškos foto nuotraukų
paroda. Parodoje išstatyta
apie 60 įvairaus formato nuot-
raukų.

Jonas Dovydėnas yra žinomo
rašytojo Liudo Dovydėno sun-
us, dabar gyvenęs Chicagoje.

Gimęs 1939 metais Lietuvoje.
1949 metais, tik 10 metų berni-
kas, su tėvais atvyko į JAV ir
apsistojo netoli Scranton, Pa.
Tarnavo Amerikos aviacijoje.
Jis studijavo anglų literatūrą
Brown universitete. Dėmisi
dailė. Lankė The Rhodes Island
School of Design mokyklą. Vė-
liau gilinosi Illinois Technologi-
jos institute Chicagoje.

Fotografijomis pradėjo do-
mėtis tarnaudamas kariuome-

VYTAUTAS IGNAS

GRAFIKA

NAUJAS "VILTIES" NUMERIS

Vyt. Beliajaus leidžiamas
folkloro žurnalas išėjo padidin-
tas už birželio-rugsėjo mėn.,
gausiai iliustruotas, gerame po-
pieriuje. Viršelyje įdėtas lietu-
vaikių Kavoliūnaitės, Kasparai-
tės ir Stankutės paveikslai tau-
tiniuose drabužiuose. Paveiks-
las pavaizduoja Sadutės šokį ir
rūtų vainiką dedant ant galvos.
16 psl. įdėti dar du paveikslai ir
straipsnis apie Sadutės šokio
reikšmę. 17 psl. paveikslas pa-
vaizduoja jaunąją atsiveikini-
nant su tėvais. Taip pat Barba-
ra Jones brėžiniais pavaizduo-
ja Sadutės šokių procedūrą.

Rašoma apie lietuvių operą
"Graziną" Chicagoje.

Žurnalas įdomus. Leidžiamas
anglų kalba, Denver, Colo. P. O.
box 1226.

20-40 SIMTMEČIO SKULPTŪROS PARODA

Chicago Meno institute praė-
jusį ketvirtadienį iškilmingai, su
paskaitom, buvo atidaryta 20-to
šimtmečio skulptūros paroda
Morton Wing salėje. Tai mo-
derniosios skulptūros laimėji-
nių rinkinys.

"69" Meno galerija, kur vyko
Meno studijos studentų paroda,
baigė žieminį sezoną.

nėje. Nuo 1966 m. dirba kaip
fotografas Urban Renewal įs-
taigoje Chicagoje. Parodoje yra
išstatyta nemažai Chicago miesto
vaizdų. Taip pat apstu Rhod-
des Island, Pensilvanijos, In-
diana, Louisiana, Wisconsin ir
t. t. patrauklių bei meniškai pa-
darytų nuotraukų. Ypatingo dė-
mesio vertos mažesnės gautos
vaizdų, medžių šakų bei lapų
nuotraukos. Žiemos metu miš-
kas atrodo kaip ofortas: medžių
kamienai bei plonos šakos pa-
rodo aštresnius ir švelnesnius
akcentus, lyg būtų rankomis
padarytas piešiny.

Spalvotos nuotraukos neturi
tos kokybės nors ir geros, todėl,
kad foto mechanizmas, kad ir
gerose rankose, nesisiekia tikro
organinio elemento, koki iš-
gauna ar gali išgauti tapytojas.

Reikia pastebėti, jog Meno in-
stitutas leidžia rengti foto pa-
rodas tikrai parinktiems meno
foto specialistams.

Prieš kiek laiko Chicago Meno
Institute paroda turėjo
kun. Alg. Kezys.

Tiktai St. Balzeko, Jr. Lietu-
vių kultūros muziejuje šiuo
metu vyksta K. Baltamaičio
surinkti lietuvių meno istori-
jos, apimę 400 metų laikotarpį
pavyzdžiai. V. Lukoševičius
ten pat išstatė savo filateliškos
kolekciją.

Paroda ir muziejus atdaras
kasdien nuo 1:00 iki 4:30 val.
popiet.